

РУБЕН ДАРИО СМЪРТТА НА САЛОМЕ

Превод от испански: Теодора Цанкова, —

chitanka.info

I

Историята, понякога, греши. Легендата, в някои случаи, е вярна, а самите феи признават в задушевните си разговори с някои поети, че има доста измислици във всичко, което се разказва за Маб, за Броселианда, за свръхестествените и покоряващи приказни създания. А колкото до случките или събитията от древни времена, става така, че двама или повече съвременни хронисти си противоречат. Казвам това, защото сигурно ще се намери, който да определи като недостоверна кратката история, която ще разкаже сега и която преведе един мъдър свещеник, мой приятел, от един пергамент, намерен в Палестина, в който случаят беше описан със знаци на езика на Калдея.

II

Саломе, перлата на двореца на Ирод, след една разпалваща страстите изява на славния пир, където танцува по римски под звуците на арфи и кастанети, изпълни с възторг, с наслада, с лудост великия цар и височайшата публика. Знатен момък постави в краката на гъвкавата и очарователна жена гирлянд от свежи рози. Падна Манип — затлъстял, пиян и лаком магистрат; вдигна златната си, гравирана чаша, пълна с вино и я пресуши на един дъх. Взрив от веселие и почуда. Точно тогава монархът, като награда за триумфа ѝ и по нейна молба, ѝ отстъпи главата на Йоан Кръстител, а Йехова изпрати мълния на земята в божествения си гняв. Една легенда твърди, че смъртта на Саломе настъпила в ледено езеро, където ледовете ѝ прерязали гърлото.

Не беше така; ето как беше.

III

След като свърши пирът, умора налегна очарователната и жестока принцеса. Тя се запъти към спалнята си, където се намираше леглото ѝ — голямо легло от слонова кост, което държаха на гърбовете си четири сребърни лъва. Две негърки от Етиопия, млади и засмени, я освободиха от дрехите ѝ и чисто гола скочи Саломе на мястото за отмора и легна бяла и приказно сияйна върху пурпурен плат, който подчертаваше чистата и розова хармония на формите ѝ.

Усмихната, усещаше лекия повей на ветрила и съзерцаваше, недалеч от себе си, бледата глава на Йоан, която в позлатена чиния беше поставена върху трикрака масичка. Изведнъж, почувствала странна задуха, заповяда да ѝ махнат пръстените и гривните от глезените и от ръцете. Подчиниха ѝ се. Носеше на шията си, като колие, златна змия, символ на времето, чиито очи бяха два кървави и блестящи рубина. Това беше любимото ѝ бижу; подарък от един претор, който го беше получил от един римски майстор.

Щом посегнаха да ѝ го махнат, Саломе изпита внезапен ужас — змията се мятеше като жива върху кожата ѝ и с всеки изминат момент затягаше все повече и повече тънкия си стегнат пръстен от метални люспи. Робините, ужасени, неподвижни, приличаха на каменни статуи. Изведнъж нададоха вик — трагическата глава на Саломе, царствената танцьорка, се търкулна от леглото до подножието на трикраката масичка, където стоеше тъжна и безжизнена главата на Исусовия предтеча; а до голото тяло, в пурпурното легло, остана да лежи свита на кълбо златната змия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.